

č.3/98

Zpravodaj bolederadských občanů

Štěstí nejsou nesplněné sny, ale splněné povinnosti!

Malé předvolební zamyšlení aneb sliby se slibují ...

Zanedlouho to tedy vypukne. Co? No přece komunální volby. Občan bude opět středem pozornosti - vždyť je to volič! A voliče je třeba si vážit, hýčkat ho a slíbit mu vše, co mu na očích uvidíme. Volební strany se jistě budou předbíhat ve slibech, budou předkládat své ambiciózní programy atd.

Je však nutno velmi pečlivě zvažovat zda to, co nám jednotlivé volební strany nabídnou je reálné, či zda jde pouze o předvolební sliby, o jejichž splnění lze předem s úspěchem pochybovat. Vždy je třeba vycházet z reality, ze skutečných možností obce jako celku. Není totiž problémem slíbit prakticky cokoliv, ale musíme vzít v úvahu např. i skutečnost, že Boleradice patří mezi malé obce, s malou daňovou výtěžností a tomu odpovídajícím, ne příliš silným rozpočtem. Proto je nutné, aby budoucí zastupitelstvo /ale i občané - voliči/ vážilo pečlivě, které akce lze napláňovat pro další čtyřleté období, co je možné z obecního rozpočtu "utáhnout", zda je šance získat státní dotace, co je pro obec více a co méně důležité atd.

V úvahu je potřeba vzít i současný stav ekonomiky státu. Zde je situace značně neutěšená a nelze předpokládat, že již tak seškrtnaný státní rozpočet bude štedře přispívat do obecních pokladen.

Z pohledu výše uvedených skutečností se mohou budoucí předvolební sliby během pár měsíců stát jen kusem popsaného papíru.

Současná Obecní rada a zastupitelstvo jsou si těchto skutečností vědomi a mají poměrně jasno, pokud se týká dalších akcí, které je třeba v obci udělat / a kde na to vzít peníze! Bylo by však jistě předčasné o nich mluvit - jistě budou mnohé z nich popsány ve volebních programech již zmíněných stran, které se zanedlouho budou ucházet o přízeň voličů v komunálních volbách.

starosta

Program ČT 2

Podle sdělení Ing. Semeráda z technického odboru Rady pro rozhlasové a televizní vysílání ze dne 22.9.1998 byl pro převaděč Boleradice uvolněn tzv. výpočtový přiděl pro vysílání signálu ČT 2. Nyní záleží jen rychlosti a zájmu držitele licence, kterým je česká televize a na dodavatel, který bude pověřen montáží zařízení. O přidělení kmitočtu jsme požádali v dubnu 1997.

Nový telefonní automat

V nejbližší době bude na žádost občanů instalován v obci další veřejný telefonní automat. Tento nový přístroj bude podle přání občanů na telefonní karty a bude umístěn na budově kina. Pracovníkům firmy TELECOM děkujeme tímto za vstřícný přístup.

Slovo starosty k volbám

V pondělí 14. září 1998 byl poslední termín podání kandidátních listin pro letošní komunální volby do Obecních zastupitelstev.

Volby budou v termínu 13. a 14. listopadu 1998 jak stanoví rozhodnutí prezidenta republiky. Volit budeme opět 15 členů Obecního zastupitelstva.

Před téměř 8 roky se o přizeň našich voličů ucházelo 5 volebních stran a na jejich kandidátkách celkem 38 našich občanů. Před 4 roky to byly pouze 2 strany a 29 kandidátů. Letos v zákonném termínu podaly svoje kandidátní listiny 3 volební strany a to KSČM, ČSSD a sdružení KDU-ČSL a nezávislých kandidátů. Na kandidátkách najdete celkem 45 jmen.

Přes všechny možnosti, které dává volební zákon, se v Boleradicích nenašel jednotlivec ani skupina občanů, kteří by samostatně /třeba jako nezávislý kandidát/ rozšířili počet volebních stran a dali občanům příležitost vybrat si z více možností. Zdá se, že mnozí z těch, kteří vždy ví nejlépe „jak se co má dělat“ se omezili jen na řeči, ale ani jeden se nechce skutečně, opravdově podílet na řízení a zvelebování obce.

Je potěšitelné, že většina členů současného Obecního zastupitelstva, kteří mají téměř čtyřletou /a někteří dokonce osmiletou/ zkušenost z práce obecní samosprávy chce pokračovat. Z 15-ti členů současného Obecního zastupitelstva to chce znovu zkusit 14 lidí.

Velmi si vážím zejména těch kandidátů, kteří nejsou členy žádné politické strany a přesto se rozhodli kandidovat, ať už jako nezávislí kandidáti, nebo bezpartijní příznivci některé strany. Věřte, že to chce někdy pořádný kus odvahy vyslovit veřejně svůj názor, svůj postoj.

Doufejme, že z těch 45 kandidujících vzejde ve volbách opravdu dobrý a pracovitý kolektiv. Naše obec to bude v příštích čtyřech letech velmi potřebovat.

Volby

Kandidátky pro komunální volby, které budou 13. a 14. listopadu, podaly v Boleradicích celkem 3 strany a to: ČSSD, KSČM a KDU-ČSL. Na těchto kandidátkách najdete celkem 45 jmen, ze kterých bude zvoleno 15-ti členné zastupitelstvo obce pro volební období 1999-2002. Toto zastupitelstvo zvolí na svém ustavujícím zasedání starostu, místostarostu a tři radní. Ustavující zasedání musí být svoláno podle zákona do 15-ti dnů po oznámení výsledku voleb.

Volební komise bude 6-ti členná tj. vždy dva členové komise za každou volební stranu.

Volby budou jako obvykle v sále OÚ a to v pátek 13. listopadu v době od 14 do 22 hod. a v sobotu 14. listopadu od 7 do 14 hod.

Volební lístky a poučení o volbách budou občanům doručeny nejpozději tři dny před volbami.

Ing. Svoboda Danieľ
předseda volební komise

Bilance

Opět se sešel rok s rokem a hle, máme tu konec čtyřletého volebního období Obecního zastupitelstva, zvoleného v komunálních volbách v roce 1994. A opět stojíme před volbami, které rozhodnou o tom, kteří z těch 45 kandidátů, oficiálně přihlášených svými stranami do listopadových voleb, budou obec řídit v příštích čtyřech letech /viz. článek na jiném místě/.

Jistě nebude na škodu udělat si takovou malou bilanci toho, co se za uplynulé čtyři roky současného zastupitelstva podařilo. Zkusme spolu porovnat základní údaje za první a druhé volební období, tedy za rok 1990-1994 a 1995-1998.

V prvním volebním období:

- byly provedeny akce v celkové hodnotě 12 mil. Kč
- bylo získáno 5,8 mil. Kč státních dotací

Ve druhém volebním období:

- provedeny akce v celkové hodnotě cca 33 mil. Kč
- získáno více než 13 mil. Kč dotací

Za obě volební období:

- provedeny akce za 45 mil. Kč /tj. cca 56 tis. Kč/1 občan/
- získáno celkem 19 mil. Kč dotací /tj. cca 24 tis. Kč/1 občan/. Z dotačních titulů Programu obnovy venkova získáno celkem 1,7 mil. Kč.

Tolik stručná bilance. Zvažte sami zda je to bilance úspěšná či nikoliv.

starosta

Hasiči se snažili

Naše hasičárna má novou střechu. Původní krytina z roku 1939 byla již nevyhovující - její stav odpovídá jejímu stáří. Proto byla nahrazena krytinou novou, nové jsou i klempířské prvky.

Poděkování za úspěšné zvládnutou akci patří především starostovi hasičského sboru panu Štěpánu Stehlikovi, na jehož bedrech ležela veškerá tíha organizačního zajištění. Uznání náleží ale i těm několika pracovníkům, bez jejichž ochotného přičinění by se práce nepodařilo zvládnout. Výměnu krytiny provedl odborník mistr pokrývač pan Brust z Bohumilic.

Budovu hasičské zbrojnice čeká v příštím roce ještě výměna oken a nová fasáda, takže bude zase ozdobou centra obce.

Sběrné místo

Jak jsme informovali již v minulém čísle, rozhodlo zastupitelstvo o zřízení tzv. sběrného místa, kde budou umístěny kontejnery, dosud rozestavěné na čtyřech stanovištích v obci. Zřízení tohoto sběrného místa umožňuje nový zákon o odpadech. Plocha uvedeného zařízení je připravena, oplocena a zbývá jen provést střechu a oplocení přístřešku pro uskladnění odpadů, které nepatří do kontejneru /např. autobaterie, el. spotřebiče a pod./.

Provozní doba sběrného místa bude 2x týdně - předběžně v pátek a v sobotu. Na ukládání a třídění bude dohlížet pověřený pracovník OÚ, který bude dbát o to, aby byl dodržován provozní řád sběrného místa.

Tento obdrží každá domácnost do domu.

Datum přechodu na nový systém sběru a třídění odpadu bude včas a dostatečně předem oznámen.

Obecní úřad

COUNTRY TRIBUNA

98

Jak jste si někteří všimli / a myslím, že Vás bylo dost/ tak 8. srpna bylo na stadionu trochu rušněji než jindy. No, rušno bylo i celý týden před tím. Pořád se cosi vozilo, chystalo, domlouvalo a tak podobně. To je celkem jasné, vždyť se jednalo o takovou velkou akci, jako **Country Tribuna 98**. Bylo to letos poprvé, na zkoušku, takže muselo všechno klapnout.

Asi tak před rokem při jednom sezení s „pardubickou partou“ mě napadlo uspořádat takovou malou sešlost - přehlídku, setkání lidiček se stejnou krevní skupinou, jak se říká. A protože znám pár lidí, co brnkají na kytaru a sem tam si něco zazpívají, tak jsme se začali různě domlouvat. Slovo dalo slovo, kamarád pozval druhého, ten zase skupinu a naráz tu bylo asi dvanáct kapel. To už je myslím slušný počet! No, no „naráz“ znamenalo asi tak rok různých domluv a telefonátů, ale nakonec, po důkladné domluvě a s pomocí místních kluků, holek a chlapů z Galerky, Obecního úřadu, Osvětové besedy, Sokola, firmy Krby Stehlík, pana Krmíčka a řady dalších pomocníků, mohla **Country Tribuna 98** v sobotu 8. srpna kolem 17. hod. propuknout.

Výčep čepoval, cigára se udila, vstupenkářky čekaly na první posluchače a já jsem vítal první skupinu, z těch konečných deseti. Byla to, nám dobře známá, Falešná karta. Ta už tady hrála s úspěchem na dětském **Country bále**.

Dále to byly:

- Rosa Coeli - folk, D. Kounice
- Marlens - folk, Šitbořice
- Duffy - jemná tr. kapela, Brno
- Áčko - taktéž co Duffy, Brno
- Luisiana - tramp, Hustopeče
- P. Nevřela - osamělý, ale vynikající folk, Otrokovice
- Dessert - bluegras, Uherský Brod

Muzikanti z Duffa, Áčka a Rosa Coeli se navzájem mísili a doplňovali, takže vznikli tři odlišné styly a kapely. Ale nebylo to na úkor kvality výkonu. Soudím, že to byly kapely a jedinci kvalitní a je jen škoda, že se tři kapely nedostavily. Ty, mimo jiné, měly udržovat také zvuk až do rána při Merendě. No, takhle se hrálo a poslouchalo 6 hodin v kuse a myslím, že to bohatě stačilo i velmi náročnému diváctvu. Příště se ale přeci jenom budeme snažit hrát až do rána.

Nakonec bylo anketou diváků určeno pořadí kapel podle libosti:

1. Luisiana - 98 hlasů
2. Dessert - 32 hlasů
3. Falešná karta - 25 hlasů

I když všichni ostatní byli také výborní a skvělí. Díky jim! Už se těším na příští rok. Po vyhlášení ankety nám ještě asi hodinu rozproudili krev naši kamarádi z Holandska, za což jim také patří dík. Byl to sice trochu jiný styl, ale podle vlnění na place se ztuhlí posluchači asi pěkně rozhýbali. Byla to zajímavá vyjímka! Určitě /a to Vám můžu slíbit/ to nebude pravidlem!!!

Galerka ještě děkuje všem, kteří pomohli činem a podporou, ochotou i svou přítomností a sousedům za trpělivost a toleranci.

Sepsal Soyca

Ať mladí, či máte už léta ...

*Srdce se rozbuší, když zazní do uší:
„Ať kultura žije, ať kultura vzkvétá.“*

Divadelní sešlost - Boleradice 1998

Divadelní spolek bratří Mrštíků v Boleradicích pořádá ve dnech 2. - 4. října 1998 již třetí setkání ochotnických souborů nazvané **Divadelní sešlost**. Nejedná se o žádnou přehlídku vyhrazenou určitému druhu divadla, žánru, či oblasti. Záměrem pořadatelů je představit domácímu publiku svoje přátele a známé z velké rodiny ochotníků a ukázat mu, jak se „dělá“ divadlo jinde.

První **Divadelní sešlosti** v roce 1991 se vedle domácích zúčastnili ochotníci z Hustopeče a Podivína. Loni přijaly pozvání divadelní soubory z Němčic nad Hanou, Libice nad Cidlinou, Podivína a Ořechova. A na letošní sešlosti se představí soubory z Polné u Jihlavy, Němčic nad Hanou a Boleradic. Všechny se zúčastnily, a to velmi úspěšně, divadelní přehlídky Hanácký divadelní máj 1998 v Němčicích nad Hanou. Divadlo Duha z Polné bylo odtud nominováno na XXIX. Krakonošův divadelní podzim 1998 ve Vysokém nad Jizerou a **Divadelní spolek bratří Mrštíků Boleradice** si odvezl vedle ocenění za herecké výkony také návrh postupu na Národní přehlídku venkovských divadelních souborů ve Vysokém nad Jizerou.

Je pouhou náhodou, že všichni účastníci **boleradské Divadelní sešlosti** hrají komedie. Ovšem ty jsou každá z úplně jiného „soudku“.

První den **Sešlosti**, pátek 2.10., bude patřit místním hercům. Dopoledne vystoupí děti Základní školy s pohádkovou hrou **Dům kočky Modroočky**, kterou s nimi připravila ředitelka ZŠ, Milada Horáková. Příběh plný roztomilých zvířátek vypovídající o falešném, ale i pravém přátelství, o pýše a skromnosti, s dobrým koncem jako v každé správné pohádce, jistě přiláká děti i dospělé. Večer budou děti vystřídány divadelními seniory, kteří nastudovali pod režijním vedením Aleny Chalupové hru srbského dramatika Branislava Nušiče **Paní ministrová**. Ústředním námětem této komedie je moc a její nejrůznější nositelé a formy. Tupost, chamtivost a omezenost Nušičových postavček je, bohužel, velmi podobná tomu, co zažíváme i v dnešní době. O humorné situace a vtipné gagy zde není nouze.

Sobota 3.10. je zadána prvnímu „přespolnímu“ hostovi. Bude jim **Divadlo Duha z Polné u Jihlavy** a představí se hudební komedií **Miroslava Švandrlíka a Karla Čejky Rodiče se zbláznili**. Příběh o rodičích a jejich dětech ve třech neúplných rodinách, z nichž každá má odlišný přístup a podmínky k životu, se odehrává v 60. letech. Inscenace má živou kapelu, hezká děvčata, která umějí zpívat, funkční scénu, kostýmy a dobrou režii Petra Vaňka.

V neděli 4.10. odpoledne obsadí jeviště a o závěr **Sešlosti** se postará, našemu divákovi již známý **Divadelní spolek „Na Štaci“ z Němčic nad Hanou**. Uvede hru českého klasika V. K. Klicpery **Hadrián z Římsů**. Režisérská dvojice, Petr Vaněk a Hana Kotyzová, zvolila pro inscenaci úpravu J. Honzla a L. Walletzkého, která zjednodušuje Klicperův dnes již archivní jazyk a soustřeďuje se na základní děj příběhu. V podstatě rytířskou hru autor s využitím techniky „kuklení“ /převleků/ rozehrál do nových a nových situací, plných překvapivých zvrátů, náhodilých setkání a komických vyhocení.

/pokračování na straně 4/

Všichni milovníci amatérského divadla jsou na Divadelní sešlost v Boleradicích srdečně zváni. Vstupenky na jednotlivá představení budou v předprodeji v Pekařství u Křížáků v Boleradicích /tel.0626/423 290/. Začátek večerních představení je v 19.00 hod., odpoledního v 17.00 hod..

A nyní už zbývá jen popřát návštěvníkům Divadelní sešlosti dobrou zábavu a všem hercům - ochotníkům: Zlomte vaz!

Iva Hrabcová

Rybičky a Dům hrůzy

Ten den se nedalo říct, že by bylo obzvlášť krásné počasí. Sluníčko zřejmě vybíralo svoji zaslouženou dovolenou a k nám po dlouhé době přišel déšť. Vlahý, letní, dlouho očekávaný déšť. Rtuť v teploměru poklesla již na čtyřicet a střídavě deštivé počasí provázelo snad celý den. Chtěl jsem jet na kole, ale raději jsem na to zapomněl, venku bylo pod mrakem a vzduch voněl deštěm.

Byl konec týdne a já musel chtít nechtě navštívit naše úřady. Lamentoval jsem, že ten déšť mohl také chvíli počkat a já alespoň nemusel s deštníkem v ruce zdolávat jednu louži za druhou, když jsem běžel na autobus. Ale tentokrát jsem v něm nic nezapomněl, vše okamžitě vyřídil a zpáteční spoj stihl včas. Vlastně musel, když jsem již půl hodiny přešlapoval na nástupišti, pěkně s ostatními. Dalo by se říct, že mi ten den přálo štěstí. Tedy až na ten déšť.

Naráz jsem však spatřil blížící se autobus. Taková malá, žlutá krabíčka od sardinek se s ohromným rachotem hnala k nám. V tu ránu by se ve mne krve nedořezal. S hrůzou jsem trnul, kde zastaví a v duchu se utěšoval tím, že takový spoj nemůže jet našim směrem. Ale, všechno marné. Se sízami v očích jsem nastoupil dovnitř, smířen se skutečností, že zde budu na pár minut uvězněn. Třeba vystoupím.

Řidič se ten den zřejmě zapsal do Guinnessovy knihy rekordů. I ta poslední molekula vzduchu zde volala SOS a vzdala boj s cestujícími, natěšenými v přeplněném minibusu ve směru do Boleradic. „Ten autobus je snad nafukovací“, ozvala se jedna z cestujících stojící u otevřených dveří. Navíc ji už nezbyl vzduch. Dveře se totiž zavřely a autobus se zvolna rozjel. Vyděšená maminka sledovala syna, jak si razí cestu vpřed a zvolala: „Ježišmarjá, Petře, pozor, tlačíš do budoucí maminky!“ A řidič zatím dopověděl příhodu: „A ta paní letěla, až mi hlavou urazila kličku“. Do autobusu dál přšlo a mnozí se již smířili s tím, že zřejmě hned tak nevystoupí.

„Na farmě nezastavujeme!“ Zvolal kdosi z davu. Doposud mdlá masa lidí ihned ožila a celá ta krabíčka začla měnit svůj tvar. Já zatím splynul s davem a nachvíli se stal spartakiádním cvičencem. „Mě tady tlačí ten váš přístroj“, postěžovala si další cestující a malý klučina již dávno ožil. „Mamííí, já nemůžu dýchat“, opakoval stále. Maminka však stačila uvolnit svojí ruku a Petrovi se rázem vrátil ztracený dech. To nás ale v Bojanovicích již vítali svým nápisem a z tváří některých se dalo vyčíst, jak rádi by vystupovali. Nakonec se to však povedlo všem, ba dokonce i těm co nechtěli. Jen já jsem se pak až do Boleradic snažil vyprostit ze sedadla, kam jsem se náhodou svojí taškou zachytil a již vážně uvažoval o tom, že ji tady nechám. Ale vše dopadlo úplně jinak. Vystupoval jsem s taškou i deštníkem a dalšími cestujícími a vstoupil hned do první louže přede mnou. Mokrý jsem byl celý, ale šťastný jako nikdy předtím. Vždyť jsem si vše vyřídil a

ve zdraví přežil těch dvacet minut hrůzy. Už jsem se jen zasmál a zamával v dálce mizejícím olejovkám.

Radomír Omasta

ŠKOLNÍ ROK ZAČAL

Ve školním roce 1998-1999 navštěvuje ZŠ Boleradice 73 dětí. I když škola nesplňuje podmínku průměru patnácti žáků na třídu, byla jí na základě žádosti OÚ udělena výjimka Ministerstva školství a žáci se vyučují v pěti třídách.

V 1. třídě 8 prvňáčků vyučuje Mgr. Anna Zajícová, 2. třídu 15 žáků vyučuje paní učitelka Helena Miklíková z Brumovic, 3. třídu 16 žáků vyučuje slečna Martina Zemanová z Morkůvek, 4. třídu 15 žáků vyučuje paní učitelka Milena Plocková z Borkovan a 5. třídu Mgr. Milada Horáková. Do školní družiny je zapsáno 49 dětí a starají se o ně vychovatelky paní Miroslava Vavriková a paní Bronislava Hutáková z Klobouk. Na škole se vyučují dva cizí jazyky. Angličtinu vyučuje paní Plocková a němčinu paní Miklíková.

Pedagogický kolektiv s dětmi chce i ve školním roce 1998-99 obohacovat kulturně společenský život v obci, jak tomu bylo v hojně míře v uplynulém školním roce. Věříme, že naši občané tuto aktivitu podpoří svojí bohatou účastí na všech akcích školy.

Zveme vás tímto na naši nejbližší veřejnou akci „4. boleradskou drakiádu“, která se v případě příznivého počasí uskuteční v neděli 4. října odpoledne na poli nad hřbitovem.

Mgr. Milada Horáková
ředitelka ZŠ

Obecní rozhlas

„Starosto, na našem konci nejde rozhlas, nic nevíme!“
„Starosto, dělej něco s tím rozhlasem, kdo to má pořád poslouchat, řve to od rána do večera“.

„Žádám o zrušení rozhlasu u mého domu čp. ...“.

„Žádám o instalaci rozhlasu v naší ulici“.

„Hledal jsem na dědině klid a zatím mám pocit, že žiju v cirkuse, kde od rána do večera zní řízná dechovka“.

„Rozhlas je zdrojem zcela zbytečných informací a rušivé a nepříjemné hudby“.

To je několik názorů našich občanů na nejrozšířenější komunikační prostředek na našem venkově. Jedni jej vyžadují a tvrdě brání, jiní stejně tvrdě odsuzují. Musím přiznat, že ani já nepatřím mezi příznivce tohoto způsobu předávání zpráv. Měl jsem možnost navštívit několik evropských zemí a všude, kde jsem vznesl dotaz na „obecní rozhlas“ setkával jsem se s nechápavými a udivenými pohledy. Není přece možné otravovat občany vyhráváním a čtením jakýchkoli zpráv, dokonce i několikrát denně. Běžně platí zásada: potřebuje-li občan něco zařídít, ví kde najde radnici a naopak potřebuje-li radnice po občani, písemně ho pozve k jednání. Výmluva, že někdo přijíždí domů až večer v Boleradicích neobstojí - pro tyto občany máme na našem OÚ každou neděli úřední hodiny/.

Když se podíváme do záznamu hlášení, zjistíme že téměř 90% všech relací začíná slovy „Do naší obce přijel ...“ - tedy většina hlášení se provádí pro cizí prodejce. Důležité zprávy /např. změna ordinačních hodin lékařů, sdělení OÚ a pod./ tvoří zbylých 10%. Jistě jste si všimli, že mnozí prodejci si již zvykli rozdávat pozvánky či nabídky i do domů.

/pokračování na straně 5/

Na straně druhé: občané jsou totiž na tento druh podávání zpráv zvyklí a jak známo „zvyk je železná košile“. Je však nutno vzít v úvahu i skutečnost, že pro určitou skupinu občanů může být rozhlas velmi nepříjemným jevem /např. budí malé děti nebo lidi po noční, ruší duševně pracující atd./.

Další, často se objevující připomínkou je, zda-li místním podnikatelům prospívá konkurence v podobě tzv. stánkařů. Nutno si uvědomit, že daně těchto trhovců jdou do místa jejich bydliště, zatímco u nás žijící prodejci jen s obtížemi přežívají /viz. např. textil a pod./.

Jak vidíte, obecní rozhlas je podivný, rozporuplný fenomén a opravdu nelze vyhovět všem stranám.

Obecní rada nedávno schválila alespoň jednu úpravu v zaběhlém systému:

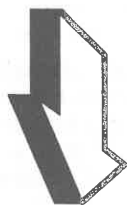
- tradiční dechovkou budou uváděny zprávy a oznámení OÚ

- oznámení typu „Do naší obce přijel“ budou uvedena gongem /zvoněním/.

starosta

Redakce uvítá připomínky a názory k tomuto problému.

NABÍZÍM za velmi výhodné ceny

- dětské plenkové kalhotky
- dámské hygienické potřeby
- drogistické zboží

sprchový gel, tekuté mýdlo, šampon, balzám, aviváž, jar, čisticí prostředek na WC a podlahy

**cena:
22,-Kč - 30,-Kč za litr**

Iva Hrabcová, Boleradice 236

OTEVŘENO NA ZAZVONĚNÍ.

Výstava ovoce, zeleniny a květin

V neděli 20. září se uskutečnila již tradiční zahrádkářská výstava. Bylo na ní k shlédnutí 257 výpěstků a exponátů. Vystaveny byly různé druhy ovoce, zeleniny, řezané, pokojové i venkovní květiny. Svůj koutek měla i expozice bonsajů a kaktusů.

Návštěvníkům byla nabídnuta i odborná literatura a informace o moštárně. Letošní výstava byla zpestřena okrasným a exotickým ptactvem. Jsme rádi, že se podařilo podchytit a zapojit velkou část našich občanů. Výbor ČZS touto cestou děkuje všem, kteří se podíleli na přípravě výstavy a všem občanům, kteří přispěli svými výpěstky a dekorativními exponáty.

Výbor ČZS upozorňuje občany na možnost moštování ovoce, především jablek. Provoz v nově vybudované zpracovně ovoce byl zahájen v úterý 22. září 1998 v 16.00 hodin.

Vybudování tohoto zařízení nebylo jednoduché, protože jsme jej vybudovali ne ve svém objektu a proto zdržení různých rozhodnutí a povolení mělo mnohá úskalí, která jsme nemohli obcházet a přehlížet. Postup prací se dělal po etapách. Nejprve byl proveden úklid a umytí celého prostoru od uhlí, pak přišli na řadu práce elektroinstalační, vodařské, zámečnické a klempířské, výroba kotlů, oprava vrat a schodů. Dál přišly na řadu práce zednické a obkladačské. Převážná část těchto prací byla hotova začátkem roku 1997.

Na vyřízení dokladu „Stavební povolení“ a „Změnu užívání na zpracovnu ovoce“ jsme čekali do června tohoto roku. Přečkali jsme nedostatky a doufáme, že občané s námi souhlasí, že doklady stavebních řízení jsou důležité a potřebné, když užíváme prostor jiného majitele.

ČZS vydal na vybudování zpracovny ovoce 143.030,- Kč a na její vybavení vydal asi 43.370,-Kč. Mrzí nás, že na poslední vyhlášenou brigádu na úklid nového zařízení /21.7.98/ nepřišel ani jeden člen ČZS ani občan. Zvládli jsme to.

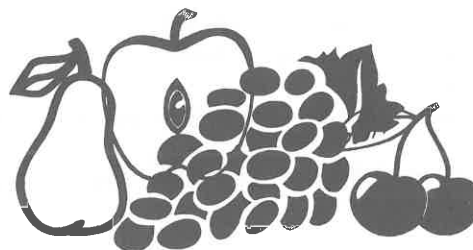
Nově vybudované zařízení může sloužit všem občanům.

Moštování obsluhuje pan Zdeněk Trlida.

**Provozní doba:
úterý a čtvrtek od 16.00 do 18.00 hodin
případná domluva s obsluhujícím**

Cena je 2,-Kč za 1kg ovoce.

jednatel ČZS Pavel Kabela

Jak to bylo před 60-ti lety v roce 1938

Jubilejní rok 20. výročí republiky vstupuje do velkých příprav k oslavě, netuší však nikdo za jakých podmínek tento rok bude probíhat. Začátkem ledna r. 1938 byla tuhá zima, až mínus 15 stupňů celsia.

20. ledna - v noci na čtvrtek pokusili se neznámí zloději vloupat do potravního spolku. Byli však vyrušeni sousedem A. Čermákem. Druhý den byli četnictvem chyceni ve stohu u Trkmanského dvora.

25. ledna - ve 20.00 hod. byla vidět na západě polární záře.

10. února - dražba domku č. 307, na kterou se nikdo nedostavil

4. března - v 9.00 hod. vypukl současně požár u Františka Křížáka č. 307 a Josefa Koláře č. 289.

7. března - se již na polích selo obilí. Stromy v dubnu kvetly a později následkem silných mrazů všechno zmrzlo.

13. března - vtrhl Hitler se svým vojskem do Rakouska, obsadil ho a přičlenil k Německu.

24. března - prodán v dražbě dolní mlýn č. 108. Kupců bylo asi 10. Koupil Václav Zahradník za 199 tis. Kč.

8. dubna - odvody, odvedenci: Novotňák Josef, Novotňák Tomáš, Novotný Josef, Sedláček Antonín, Chromý Ludvík, Ryzí Antonín, Česal Rudolf, Koráb František, Rathouský Bohuš, Hanák Karel a Otýpka František.

12. května - pořízena na radnici siréna, nákladem 1.000,-Kč

21. května - brzy ráno zmobilizování 4 mužů - vojáci: Víteček Václav, Malíšek Vilém, Hausner Antonín, Hanák Arnošt.

22. května - povolán do zbraně celý ročník, který skončil vojnu na podzim roku 1937.

29. srpna - konány odvody koní v naší vesnici.

14. září - povolání mladší záložníci k vojenskému cvičení - vlastně k ochraně našich hranic.

22. září - dovídáme se bolestnou zprávu, že naše vláda pod tlakem Anglie a Francie postupuje Německu „Sudety“

23. září - kolem 11 hod. vyhlášena mobilizace radnice

24. září - mobilizace do 40 let.

30. září - zastavena mobilizace a vláda ČSR postupuje Německu pohraniční pásmo. Zabrány i Hustopeče a Kurdějov tak, že jsme se stali pohraniční vesnicí. Boleradice obsazeny českým vojskem.

5. října - abdikoval prezident ČSR Dr. Eduard Beneš na svůj úřad.

15. října - prohlášena demobilizace

28. října - byl pracovním dnem - žádné oslavy se nekonaly.

30. listopadu - zvolení prezidentem republiky Dr. Emil Hácha

5. prosince - opustilo Boleradice poslední vojsko. Zůstali zde jen financí a četníci.

V roce 1938 se narodilo 25 dětí,
zemřelo 21 osob
svateb bylo 10

Započato se stavbou lidového domu - orlovný - kina.
Přistaven sál u Štefanů.

Ceny: 1 kg másla 8,- Kč až 10,-Kč
maso vepř. 4,50 Kč až 5,25 Kč za kg
vajička 3 ks 1,-Kč
1 q žita 117,-Kč
1 q pšenice 178,-Kč
1 q cementu 36,-Kč
1 l mléka 80 haléřů

Sestavil Jaroslav Otýpka

Dyňák

/vo jedné vydařené hlóposti/

Tož su zasi tady à dnes Vám splknu vo jedné vydařené hlóposti. Ty, děcka už pudó do škole.

No a co já s tém, mám jit taky?

Rači ne, ale uděláme nejakó srandu, ať děcka vijó, že je konec prázdnin.

To je kósek rozmluvy, keró sme vedli v naše hospodě jedná v nedělu, ke koncu srpna.

„Dyň už zrajó, tak co dyby děcka vyřezaly strašáka“.

Uděláme jim k temu voheň, vopečó se buřta a bode sranda“.

Tak jo.

Bylo to narychovku, vylepit piakáty, aby se to dověděl taky nekdo kromě nás a dat to do vobecního hlášení.

Pak už zbévalo jenom pár drobností a ve čtvrtek navečír sme seděli vokoło rybníka a čekali na nejaký děcka. Nejaký ty cumlátká sme pro ně „Vysponzorovali“ v pekárně u Křížáka a všecko vostatní si měli donest. To znamená, dyňu, nůž, klóbásek a svíčku. Malý děcka, aji rodiče

No a děcka došli a kolik! Hodně.

Nakonec se vyřezalo a nazdobilo 25 dyňáků různých velikostí a tvaru. Děcek tam ale bylo eště tak dvakrát tolik. Díky děcka za účast!

Nakonec byly ty díla vystavený v pátek večír na placu před sálem. Pěkně svítily. Kdo to neviděl, jeho škoda! Už sem slyšel, že to zavádijó aji na jiných školách. Myslím, že si to necháme „zapotentovat“. Ale šak je to pro děcka /že chlapi/, tož ať majó radost aji jinde. Všecky dyňe byly moc pěkný, těžko se vybíraly nějlepsi.

Výsledek:

1. Staňa Omasta
2. Vítečková
3. Svědík

Jak povídám, všecky byly moc krásný!!! Tak všeckém díky a za rok zas.

Soyca